KAPITAŁ NARODU
Stowarzyszenie na Rzecz Inteligentnego i Zrównoważonego Rozwoju Gospodarczego

Warszawa, 03.06.2020

Opinia Stowarzyszenia na Rzecz Inteligentnego i Zrównoważonego Rozwoju Gospodarczego w zakresie zmian klimatycznych – „nie lataj, lub lataj mniej”

Skumulowany wpływ lotnictwa na zmiany klimatu obejmuje wpływ emisji gazów cieplarnianych, w tym dwutlenku węgla (CO_2), tlenków azotu (NOx) i chmur smogowych.

Latanie jest domeną globalnie uprzywilejowanych i być może najważniejszym przykładem zmiany stylu życia, który wszyscy będziemy musieli zaakceptować, prędzej czy później, gdy odchodzimy od paliw kopalnych. Na horyzoncie nie ma żadnego wykonalnego, wolnego od emisji dwutlenku węgla - technologicznego zamiennika paliwowego dla lotnictwa.

Chmury utworzone przez zanieczyszczenie silników odrzutowych mają zaskakująco silny wpływ na globalne ocieplenie. Podróże lotnicze są odpowiedzialne od 7,5 proc. globalnego ocieplenia spowodowanego przez człowieka.

Gazy cieplarniane uwalniane podczas spalania paliwa przez samoloty, tworzą się w postaci gorących gazów i sadzy ze spalonego paliwa do silników odrzutowych, aktywując tym samym zamarzające cząsteczki wody, które następnie tworzą smugi kondensacyjne.

Smogowe chmury kondensacyjne, które łączą się i rozprzestrzeniają na obszarze tysięcy kilometrów kwadratowych, rozszerzają efekt zatrzymywania ciepła na szerokich obszarach.

Nowe badania ostrzega, że globalny efekt zatrzymywania ciepła na planecie przez smugi kondensacyjnych chmur potroi się do 2050 r.

Linie lotnicze nie są w stanie dzisiaj radykalnie zmniejszyć emisji Co_2 i ograniczyć powstawanie niebezpiecznych chmur kondensacyjnych bez zmiany wzorców ruchu lotniczego i znacznego jego ograniczenia.

Mniej latania może oznaczać skorzystanie z bardziej zrównoważonego środka transportu, takiego jak pociąg, lub zmianę miejsca docelowego na taki, do którego można dotrzeć środkami mniej szkodliwymi dla klimatu.

Czy istnieje coś takiego jak prawo do latania?
Czy potrafimy latać z sumieniem?
Czy konieczna jest potrzeba poświęcenia się?

Skończyły się czasy, kiedy wszyscy latali na długich jak i krótkich trasach. Wcześniej równoważenie emisji nie było idealne, ale dzisiaj ograniczanie lotów wyraźnie pomaga ludziom rozwijać się w lepszy sposób z korzyścią dla planety.

Większość biznesmenów jest nadal zaniepokojona ograniczaniem ich swobody przemieszczania się liniami lotniczymi, brakiem kapitalizacji dodatkowych mil i uprzejmej obsługi w klasie biznes.
Inni uznali ograniczenia pandemii dobrym sposobem na przełamanie nawyku i skupieniu się na innych alternatywach swojej pracy zawodowej.

Wskazane byłoby aby szczególnie latający biznesmeni w końcu uspokoili swoje sumienia i przekonali innych by mniej latali czyniąc swoje korporacje bardziej społecznie odpowiedzialnymi.

Nie mówimy, że ludzie powinni całkowicie przestać latać, ale mogliby pomyśleć o ich radykalnej redukcji.

Dlaczego w tych sprawach skupiamy się na naukowcach?

a. Od naukowców oczekuje się udziału w konferencjach, warsztatach i spotkaniach. Wielu naukowców, w tym naukowcy zajmujący się Ziemią, ma duże ślady klimatyczne zdominowane przez latanie.
b. Tymczasem szkoły wyższe i uniwersytety rzekomo istnieją po to, aby zapewnić lepszą przyszłość, zwłaszcza młodym ludziom. Chcemy, aby nasze instytucje spełniały tę obietnicę.

Mamy nadzieję, że nasza otwartość na mniej latanie pomoże zmienić kulturę latania, stopniowo zmniejszając utrudnienia zawodowe dla tych z nas, którzy zdecydują się dostosować swoje osobiste działania do naszej wiedzy na temat globalnego ogrzewania.

Wzywamy korporacje międzynarodowe i instytucje akademickie, aby zdały sobie sprawę, że są wzorem do naśladowania w dobie oczywistego załamania klimatu, a tym samym przyjęły politykę i strategie ograniczające latanie.

Mamy również nadzieję, że zwiększymy świadomość wpływu częstego latania na klimat poza środowiskiem naukowym. Latanie stanowi obecnie mniej niż 7,5% globalnego wpływu na klimat, ale często dominuje w profilach emisji nielicznych uprzywilejowanych na świecie, tych osób których na to stać.

Protokół sporządzony i zatwierdzony przez zarząd
Nr 52/P/2020